

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Havenlaan 88, bus 20
1000 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2022/331

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Op 30 oktober 2022 diende ■■■ (hierna: verzoeker), een verzoek in bij de stad Gent tot het verkrijgen van een afschrift van de verslaggeving m.b.t. overlegmomenten tussen enerzijds de diverse stadsdiensten (het Mobiliteitsbedrijf, de Toegankelijkheidsambtenaar van de dienst Welzijn en Gelijke Kansen stad Gent, de juridische dienst) en anderzijds de kabinetten van de burgemeester en de bevoegde schepenen inzake de toegankelijkheidsproblematiek van de aanvrager als persoon met een handicap op Gents grondgebied.

Op 18 november 2022 weigerde de stad Gent om het openbaarheidsverzoek in te willigen.

Op 18 november 2022 stelde verzoeker beroep in bij de beroepsinstantie openbaarheid van bestuur tegen de voormelde weigeringsbeslissing van de stad Gent.

Op 21 november 2022 werd dit beroep geregistreerd door de beroepsinstantie.

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijke verzoek dateert van 30 oktober 2022.

De weigeringsbeslissing van de stad Gent dateert van 18 november 2022. Deze beslissing maakt melding van de beroepsmogelijkheden en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 (verder 'Bestuursdecreet').

Op 18 november 2022 diende verzoeker beroep in tegen vermelde weigeringsbeslissing van de stad Gent.

Het ingediende beroep is bijgevolg tijdig ingediend en is **ontvankelijk**.

Gegrondeid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Oorspronkelijk verzoekschrift

In het oorspronkelijke verzoekschrift van 30 oktober 2022 vroeg verzoeker aan de stad Gent een afschrift van de verslaggeving m.b.t. overlegmomenten tussen enerzijds de diverse stadsdiensten (het Mobiliteitsbedrijf, de Toegankelijkheidsambtenaar van de dienst Welzijn en Gelijke Kansen stad Gent, de juridische dienst) en anderzijds de kabinetten van de burgemeester en de bevoegde schepenen inzake de toegankelijkheidsproblematiek van de aanvrager als persoon met een handicap op Gents grondgebied.

2. Bestreden beslissing

In haar beslissing van 18 november 2022 weigert de stad Gent om het verzoek in te willigen in toepassing van artikel II.35, 4° Bestuursdecreet.

3. Voorwerp van het beroepschrift

Via het indienen van het beroepschrift van 18 november 2022 wenst verzoeker alsnog de gevraagde documenten te verkrijgen. Hij argumenteert daarbij dat het gaat om informatie over zijn persoon zelf en dat hij de informatie nodig heeft voor zijn rechtszaak voor het Hof van Beroep van Gent.

4. Standpunt van de beroepsinstantie

De stad Gent steunt haar weigeringsbeslissing op de toepassing van de uitzonderingsgrond, zoals voorzien in artikel II. 35, 4° van het Bestuursdecreet. Op basis van voormelde decreetbepaling moet een aanvraag tot openbaarmaking immers worden afgewezen als het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van de rechtspleging in een burgerlijk of administratief rechtsgeding en de mogelijkheid een eerlijk proces te verkrijgen.

Deze uitzonderingsgrond beoogt het eerlijk verloop van de rechtspleging te vrijwaren. Een essentieel onderdeel van het recht op een eerlijk proces is het beginsel van de "gelijkheid der wapens in een proces". Dit beginsel van de wapengelijkheid houdt in dat elke partij het recht heeft haar argumenten te doen gelden in omstandigheden die haar niet benadelen ten opzichte van de tegenpartij. De bestaansreden van voormelde uitzonderingsgrond ligt vooral bij het verhinderen dat de openbaarheid van bestuur waaraan één partij onderworpen is, afbreuk zou doen aan de wapengelijkheid. Zonder deze uitzonderingsgrond zou één partij op grond van de openbaarheid van bestuur kunnen worden verplicht stukken in het gerechtelijk

debat te brengen die tegen haar (of een andere aan openbaarheid onderworpen bestuursinstantie) zouden kunnen pleiten, daar waar de andere partij enkel die elementen die haar eis ondersteunen, kenbaar mag maken om het oordeel van de rechter te beïnvloeden. Deze uitzonderingsgrond is een correctief op de openbaarheid om te beletten dat een instantie zou worden verplicht in een rechtsgeding de tegenpartij informatie ter beschikking te stellen die vervolgens tegen haar (of een andere aan openbaarheid onderworpen bestuursinstantie) wordt uitgespeeld.

De bedoelde uitzonderingsgrond mag evenwel niet op een abstracte manier worden ingeroepen zodat concreet moet worden aangetoond dat het gevraagde bestuursdocument verband houdt met een bestaand rechtsgeding en tegen een bestuursinstantie kan worden aangewend.

In casu heeft de beroepsinstantie kunnen vaststellen dat het voorwerp van het huidig verzoek, zijnde de verslaggeving m.b.t. overlegmomenten tussen enerzijds de diverse stadsdiensten (het Mobiliteitsbedrijf, de Toegankelijkheidsambtenaar van de dienst Welzijn en Gelijke Kansen stad Gent, de juridische dienst) en anderzijds de kabinetten van de burgemeester en de bevoegde schepenen inzake de toegankelijkheidsproblematiek van de aanvrager als persoon met een handicap op Gents grondgebied, heel duidelijk en rechtstreeks gelinkt is aan het voorwerp van een hangend rechtsgeding voor de eerste kamer van het Hof van Beroep Gent tussen [REDACTED] en de Stad Gent (rolnummer [REDACTED]). De pleitdatum in dat geding is voorzien op 25 mei 2023.

Alle door verzoeker opgevraagde documenten in het kader van dit openbaarheidsverzoek maken deel uit van de stukkenbundel van beide partijen. De vraag van [REDACTED] kadert hier volledig in, waarbij hij zelf expliciet aangeeft in zijn beroepschrift dat hij de gevraagde informatie nodig heeft voor zijn rechtszaak voor het Hof van Beroep van Gent. Indien betrokkene nog extra documenten wenst, dient dit in principe via zijn raadsman te worden opgevraagd in de lopende gerechtelijke procedure.

Ter staving van haar standpunt, dat het voorwerp van huidig openbaarheidsverzoek verband houdt met voormeld aangehaald en hangend rechtsgeding, verwijst de beroepsinstantie naar volgende passage uit de neergelegde conclusie door de stad Gent in de procedure voor het Hof van Beroep te Gent:

“In onderhavig dispuut verzoekt [REDACTED] huidige appellant, de Stad Gent de vermeende discriminatie t.a.v. zijn persoon onmiddellijk te willen staken en hem allerhande (vergunnings)modaliteiten te willen toekennen en een schadevergoeding te willen betalen. De vermeende discriminatie zou volgens appellant beweerdelijk bestaan in de weigering van de Stad Gent van het doorvoeren van tal van, volgens hem, redelijke aanpassingen voor personen met een handicap aangaande de toegang tot en het parkeren in het autovrije gebied van de stad Gent, evenals het toevoegen van een aanvullend verkeersbord in de Wijngaardstraat.

Sedert 2014, hetzij vóór de invoering van het Mobiliteits- en Circulatieplan, uitte appellant bij de Stad Gent al op geregelde tijdstippen zijn ontevredenheid over enkele politieke beslissingen inzake mobiliteit in de stad Gent en liet hij hieromtrent tevens zijn bezorgdheden kennen omtrent de positie van personen met een mobiliteitsbeperking.

Alhoewel de Stad Gent telkens de nodige aandacht aan de bezorgdheden van appellant besteedde, hiermee in de mate van het mogelijke in haar beleidsbeslissingen rekening hield en appellant bovendien wees op de verschillende initiatieven die in dat kader reeds werden genomen en op zijn persoonlijke situatie van toepassing zouden kunnen zijn, kon appellant zich hiermee klaarblijkelijk niet verzoenen.

Op 10/02/2017 legde appellant derhalve bij de voorzitter van de Gemeenteraad van de Stad Gent een verzoekschrift dd. 09/02/2017 in het kader van burgerparticipatie neer.

Met dit verzoekschrift herhaalde appellant enerzijds zijn algemene bezorgdheden en politieke frustraties omtrent het mobiliteitsbeleid van de stad Gent, en verzocht hij anderzijds om hem in het kader van de volgens hem “redelijke aanpassingen”

dezelfde faciliteiten te verlenen als deze die taxichauffeurs zouden genieten op het Gentse grondgebied, maar ook om in specifieke parkeerkaarten voor mantelzorgers, speciale parkeertarieven voor hulpverleners en om speciale parkeerplaatsen aan openbare gebouwen te voorzien. Daarnaast gaf appellant ook nog te kennen dat de website van de stad diende aangepast te worden voor minder mobiele mensen en er meer overleg diende te zijn met de Stedelijke Adviesraad voor Personen met een Handicap.

Per brief dd. 04/05/2017 van het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Gent werd aan appellant het uitvoerig gemotiveerde antwoord van de Gemeenteraad overgemaakt, waarbij vooreerst een overzicht gegeven werd van de maatregelen die de Stad Gent had genomen om tegemoet te komen aan de noden van minder mobiele personen. Tevens werd geantwoord op de door appellant verzochte redelijke aanpassingen in het licht van de Antidiscriminatiewet, om tot slot nog toe te lichten hoe de Stad Gent omgaat met het algemene toegankelijkheids- en mobiliteitsvraagstuk in functie van het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap.

Bovendien werden door de verschillende stadsdiensten van de Stad Gent diverse persoonlijke overlegmomenten met appellant georganiseerd teneinde de concrete bezorgdheden waarmee appellant te maken zou hebben te bespreken en eventuele oplossingen voor te stellen. In deze optiek laat de Stad Gent opmerken dat appellant in de procedure voor de Eerste Rechter niet betwiste dat deze overlegmomenten plaats hebben gevonden en dat er oplossingen werden voorgesteld.

Alhoewel de Stad Gent aldus duidelijke toelichting gaf, er op de concrete verzoeken tot redelijke aanpassingen van appellant werd geantwoord en naderhand werd tegemoetgekomen (zie verder), achtte appellant het alsnog noodzakelijk om zijn verzoeken te herhalen en de Stad Gent middels een brief dd. 09/11/2017 van zijn toenmalige raadsman aan te manen.

Wederom gevolg gevend aan het verzoek (van de raadsman) van appellant werd tussen partijen op 24/01/2018 een nieuwe uitgebreide bespreking georganiseerd, teneinde de verzoeken tot redelijke aanpassingen van appellant nogmaals af te toetsen en na te gaan of, en zo ja in welke mate hieraan in concreto tegemoet zou kunnen gekomen worden.

In tegenstelling tot wat appellant tracht te laten uitschijnen, werd op de bespreking van 24/01/2018 wel degelijk tot een constructieve oplossing gekomen. Deze oplossingen en suggesties werden nogmaals duidelijk medegedeeld aan appellant per e-mail dd. 29/01/2018.

Niettegenstaande partijen op de vergadering voornoemd een evenwichtige oplossing gevonden hadden om aan de vermeende mobiliteitsbeperkingen van appellant tegemoet te komen, herneemt appellant, op weinig ernstige wijze, met zijn navolgende brieven zijn algemene (politieke) frustraties omtrent het mobiliteitsbeleid van de Stad Gent en geeft alsdan – echter volledig in strijd met de realiteit - opnieuw te kennen dat er aan zijn verzoeken geen enkel gehoor wordt gegeven. Per brief dd. 30/11/2020 van de huidige raadsman van appellant hernam appellant nogmaals zijn eerder uiteengezette en beantwoorde standpunten.

In tegenstelling tot wat appellant in zijn verzoekschrift van 26/03/2021 en in zijn conclusies s.d. poneert, werd de brief dd. 30/11/2020 van zijn raadsman wel degelijk door de Stad Gent beantwoord met haar brief dd. 19/03/2021, waarin het correcte feitenrelaas nogmaals werd uiteengezet, en waarin ook werd meegedeeld welke concrete aanpassingen er n.a.v. de verschillende besprekingen met appellant genomen werden .

Niettegenstaande de Stad Gent de algemene en politieke verzuchtingen van appellant herhaaldelijk aanhoorde en niettegenstaande er hem concrete oplossingen werden aangeboden, achtte appellant het alsnog noodzakelijk om onderhavige (stakings)procedure voor de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent aanhangig te maken middels verzoekschrift dd. 26/03/2021, voorhoudend dat de Stad Gent appellant discrimineert ingevolge een vermeende en ongegronde weigering tot het doorvoeren van de door hem voorgestelde vermeende redelijke aanpassingen."

De toetsing van de concrete situatie met betrekking tot dit openbaarheidsverzoek aan het hangend rechtsgeding, zoals hiervoor beschreven, aan de finaliteit van de betrokken uitzonderingsgrond leidt tot de conclusie dat het belang van de openbaarheid in dit specifieke geval niet opweegt tegen het belang van de ingeroepen uitzonderingsgrond.

De beroepsinstantie is in casu van oordeel dat de belangenafweging waartoe de artikel II.35, 4° van het Bestuursdecreet, zoals elke relatieve uitzonderingsgrond verplicht, niet tot een oordeel in het voordeel van verzoeker leidt. Er is geen openbaar belang, zoals geduid in de parlementaire voorbereiding bij het Bestuursdecreet, gemoeid met de openbaarmaking van de in casu opgevraagde documenten. De memorie van toelichting stelt immers m.b.t. de belangenafweging het volgende: "De uitzonderingen worden alleen ingeroepen als het belang van de openbaarheid niet primeert. Daarmee wordt bedoeld: een met de openbaarmaking gediend openbaar belang. Deze bepaling betekent dus niet dat de private belangen van de aanvrager moeten afgewogen worden tegenover de belangen die met de uitzonderingen beschermd worden. Het gaat om het belang van de gemeenschap: de openbare orde, de veiligheid van de bevolking, grote maatschappelijke issues, globale bescherming van het leefmilieu enzovoort.." (Parl.St. VI.Parl. 2017-18, 1656/1, 56). In voorliggend geval dient de bescherming van de rechtspleging in een hangend burgerlijk rechtsgeding en de mogelijkheid een eerlijk proces te verkrijgen geacht te worden te primeren boven het private belang van verzoeker.

Vanuit deze overweging dient de beroepsinstantie te besluiten dat het beroep als **ongegrond** dient te worden beschouwd.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroep d.d. 18 november 2022 van ■■■ tegen de weigeringsbeslissing van de stad Gent is ontvankelijk doch ongegrond.

Brussel, 13 december 2022

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter